

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

1. Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat,
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

2. Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

3. Et donà flor de farina
i oli dels oliverars;
fruit de la terra promesa,
mel i mató vas tastar.
Com un segell va posar-te
al seu cor i en el seu braç.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

4. Ets un badiu, una eixida
de la masia del pa,
una font que raja sempre
fins que de set no n'hi haurà.
Brot d'aquella soca antiga
d'on la vida va brostar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

5. Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Salmòdia

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir:

“Anem a la casa del Senyor!”

Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
“Que visquin segurs els qui t'estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:
“Que hi hagi pau dintre teu!”
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l'afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tant de matí,
i aneu tan tard a reposar
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

Feliç l'home que se n'omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Lectura bíblica

1Co 12,4-13.27-31; 13,1-13

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és ell qui ho obra

tot en tots. Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots. Un, per mitjà de l'Esperit, rep el do d'expressar-se amb saviesa; un altre rep el do del coneixement per obra del mateix Esperit; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de guarir, en virtut de l'únic Esperit; un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el de discernir els esperits; un altre, el do de parlar en llengües; un altre, el do d'interpretar-les. Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol.

El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre. En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües. ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles? ¿Tenen tots el do de guarir? ¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

Anheleu, però, els dons més grans!

I ara us vull mostrar un camí incomparablement més alt.

Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria.

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar en llengües s'acabarà, que el do de conèixer serà també inútil. Ara els nostres dons de coneixement i de profecia són limitats. Però quan vindrà allò que és perfecte, serà inútil allò que és limitat. Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que sóc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants. Ara hi veiem de manera fosca, com en un mirall poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran.

Lectura espiritual

De la narració de la vida de santa Teresa de l'Infant Jesús, verge (1873-1897), escrita per ella mateixa

Els meus desigs immensos m'eren un martiri, i vaig acudir a les cartes de sant Pau per trobar finalment una resposta. Vaig llegir per casualitat els capítols dotzè i tretzè de la primera carta als cristians de Corint, i en el primer d'aquests dos capítols vaig veure que tots no podem ser al mateix temps apòstols, profetes i doctors, que l'Església consta de membres diversos i que l'ull no podia ser simultàniament mà. Tenia ja una resposta clara, però no era tanmateix la resposta que podia apaivagar els meus desigs i donar-me la pau.

Vaig perseverar en la lectura sense desanimar-me, i vaig trobar proposada una cosa enaltidora: *Interesseu-vos més pels dos millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran.* L'Apòstol insinua que els carismes més excel·lents no són res sense la caritat, i que la caritat mateixa és el camí més excel·lent que porta a Déu. Així, finalment, vaig trobar la pau.

Quan contemplava el cos místic de Crist no m'havia reconegut a mi mateixa en cap dels membres que sant Pau descriu, o, més ben dit, em volia veure jo mateixa en tots. La caritat em donà la clau de la meva vocació. Vaig comprendre que l'Església té certament un cos on es cohesionen distints membres, però que, en aquest cos, no hi manca un membre necessari i el més noble: vaig comprendre que l'Església té un cor, i que aquest cor existeix encès d'amor. Vaig comprendre que és un únic amor el que empeny a actuar els membres de l'Església, i que, si aquest amor s'hagués extingit, els Apòstols haurien deixat de predicar l'Evangeli i no hi hauria hagut cap més màrtir que vessés la seva sang. Vaig veure clarament i vaig entendre que l'amor enclou en si totes les vocacions, que l'amor ho és tot i que un mateix amor pot abastar tots els temps i tots els llocs; per dir-ho amb una paraula, vaig entendre que l'amor és etern.

Aleshores, amb gran goig de la meva ànima exultant, vaig exclamar: «Oh Jesús amor meu, finalment he trobat la meva vocació: la meva vocació és l'amor. Sí, he trobat el lloc que és el meu a l'Església, i aquest lloc me l'heu donat vós, oh Déu meu. En el cor de l'Església, la meva mare, jo seré l'amor; així ho seré tot, i el meu desig aconseguirà el seu objecte.»

Responsori breu

R /. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

V/ Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

R / Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V/ El Senyor és amb vós.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

Càntic de Maria

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Que la plena de gràcia pregui per nosaltres

Vós, que ens donàreu en Maria una mare de misericòrdia,
feu que sentin el seu amor de mare tots els qui es troben en perills.

Vós, que en la casa de Jesús i de Josep vau posar Maria per mestressa,
feu que, com ella, totes les mares fomentin en les famílies l'amor i la santedat.

Vós, que mantinguéreu ferma Maria al peu de la creu i que l'omplíreu d'alegria en la
resurrecció del vostre Fill,
ajudeu els que sofreixen i refermeu-los l'esperança.

Vós, que féreu Maria atenta a la vostra paraula i serventa fidel,
per la seva intercessió, torneu-nos servents i deixebles del vostre Fill.

Vós, que coronareu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i,
per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida
present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).